

הויא ברא אדם בעולם, ונמן בו את שמו יהו"ה. ה' - נפש. ו' - רוח. ח' - נקראת נשמה. י' - נשמה לנשמה. וקראמ י"ה - אב ואם. ו"ה - בן ובת.

הונמא שברא רוח ונפש של קונהה, כך ברא רוח ונפש מצד השמא. ובוגמא של אותו הין על שמריו, כך הוא הרוח והנפש השכלית על רוח ונפש הבחמית. ולמה נקראת בהמית? על שהיה מצד השמא של סמא"ל ונח�, שהם זכר ונכבה. ועל פן אמר שלמה המלך בחרםתו, (קהלת ג' כי) מני יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבחמה היורדת היא למטה לאرض.

ולצד הטעמה לא נמן מקודוש ברוך הוא את שמו, שנאמר (ישעה מב ח') אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותחלמי לפסילים. אני - רמז כמו וספרתי אתכם אף אני. ה' - רמז למדת הרחמים. לאחר לא אתן - רמז לאל אחר, שנאמר לא תשתחוו לאל אחר, שהוא הצד הטעמה.

פתח רבי ואמר, בסוד של יהוה. י' נקרא ברגמא, זה אלימלך. ה' נקרא ברגמא, זו נעמי. ולמה נקראת שמה נעמי? שנאמר ויהיنعم ה' אלהינו עליינו וגוי. ו'ה דגמא, זו רוח ובעליה.

רות הפה שמה לתור, שנאמר (בראשית ט) ותור וגוזל. (שריב) יונתאי בחגוי הפלע בסתור המדרגה הראיini את קולך כי קולך ערבות ומראי נאווה. פתח ואמר, ומה זה ומעשה ידינו כוננה עליינו? זה הפעשה שיעשרה האדם. אם הם מעשים טובים - ישכן עליו הוה, ואם לא - יסתלק ממנה, שנאמר משלי (ז) חכמתות נשים בונתה ביתה ואולת ביריה תהרטנו. חכמתות נשים

ה', נפש. ו', רוח. ח', נקראת נשמה. י', נשמה לא נשמה. וקראמ, י"ה, אב ואמ. ו"ה, בן ובת.

הונמא דברא רוח ונפש א דקדישא, כד ברא רוח ונפש א מسطרא דשמאל. ובוגמא דהוא הין על שמרי, כך הוא הרוח והנפש השכלית, על רוח ונפש הבחמית. ולמה נקראת בהמית. שהוא מسطרא דשמאל א סמא"ל ונח�, דאיןון דבר רניוקבא. ועל דא אמר שלמה המלך בחרםתו (קהלת ג' כי) מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה ורוח הבחמה היורדת היא למטה לא-ארץ.

ילסטרה דמסאבא, לא יhib קודשא ברייך הוא שמاء דיליה. שנאמר, (ישעה מב ח') אני יי' הוא שמי וכבודי לאחר אתן ותחלמי לפסילים. אני, רמז במו (ויקרא כח) ויטרתי אתכם אף אני. ה', רמז למדת הרחמים. לאחר לא אתן, רמז לאל אחר, שנאמר (שמות לד י') לא תשתחוו לאל אחר, דהיא בסטרה דמסאבא. פתח רבי ואמר, ברא דיהוה. י' אקרי בוגמא, דא אלימלך. ה' אתקרי בוגמא, דא נעמי. ולמה נקראת שמה נעמי, שנאמר (קהלים צ' ז') ויהיنعم ה' אלהינו עליינו וגוי. ו'ה דוגמא, דא רוח ובעליה.

רות הפה לשמה תורה. שנאמר, (בראשית טו ט) ותור וגוזל. (שה"ש ב' ז') יונתאי בחגוי הפלע בסתור המדרגה הראיini את קולך כי קולך ערבות ומראי נאווה. פתח ואמר, ומה ומעשה ידינו כוננה עליינו? זה הפעשה שיעשרה האדם. אם הם מעשים טובים - ישכן עליו הוה, ואם לא - יסתלק ממנה, (משל י' ז) חכמתות נשים יסתלק מינה. שנאמר,